

A Győri Ítéltábla a dr.Szűcs Péter Ügyvédi Iroda (...) által képviselt **I.rendű felperes neve (...)** **I.r., II.rendű felperes neve (...)** **II.r.** és...(....) **III.r. felpereseknek** dr.Fejesné dr.Márton Zsuzsanna ügyvéd (...) által képviselt(....) **alperes** ellen - mely perben az alperes pernyertessége érdekében dr.Polecsák Mária ügyvéd (...) által képviselt) **beavatkozóként** perbe lépett - egészségügyi intézménnyel szembeni kártérítés iránt a Szombathelyi Törvényszék előtt folyamatba tett perében Szombathelyen, 2019.január 22.napján 17.P.20.654/2015/86/III.szám alatt hozott ítélet ellen a felperesek részéről 87.sorszám, az alperes részéről 88.sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit részben és az alábbiak szerint megváltoztatja:

Az alperes az elsőfokú ítéletben írt határidőben köteles megfizetni az I.r. felperesnek 15.000.000 (tizenötmillió) forint, a II.r. felperesnek 13.000.000 (tizenhárommillió) forint és a III.r. felperesnek 25.000.000 (huszonötmillió) forint után 2019.január 22.napjától a kifizetés napjáig járóan a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatát.

A 2019.január 1.napjától minden hónap 5.napjáig járó 333.749 (háromszázharmincháromezer-hétszáznegyvenkilenc) forint költségpótló járadék összegét havi 283.200 (kettőszáznyolcvanháromezer-kettőszáz) forintra leszállítja.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Köteles az alperes 15 nap alatt megfizetni a felpereseknek - mint egyetemleges jogosultaknak - 150.000 (egyszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletének a fellebbezés szempontjából releváns tényállásában rögzítette, hogy a felperesek és az alperes a 2015.november 25.napján megtartott tárgyaláson megállapodtak abban, hogy az alperes kártérítési felelősséggel tartozik a 2013.január 11.napján született III.r. felperest születéskor ért vagyoni és nem vagyoni kárért, valamint az I.r. felperest a szüléssel okozati összefüggésben ért egészségkárosodás vonatkozásában és az ezekkel okozati összefüggésben bekövetkezett felperesi károkért.

A kiskorú III.r. felperes tekintetében a szakértői vélemény megállapította, hogy testi fejlettségét illetően a kortársainak megfelelő, de súlyosan akadályozott mozgásában, beszédében, szociális kommunikációs konjunktív fejlődésében. Felülni, felállni, önállóan ülni, állni, fejét tartósan tartani nem képes, fekvőhelyzetben forogni képes, hason fekve az alsó végtagokat maga alá húzza, de valódi négykézláb helyzetet felvenni nem tud. Kezei gyakran ökölben, marokra fog, kezekkel kommunikálni nem tud, beszélni nem tud. Készséggel felveszi a szemkontaktust.

A III.r. felperes szája gyakran nyitva, sokszor nyáladzik, izomzatában generalizált, hypotonia figyelhető meg, a végtagokban következményes tónusfokozódás, alsó végtagi és baloldali túlsúlytal. A saját reflexek élénkek, az ízületi mozgása fizioiógias.

A korosztályához tartozó gyermekhez képest súlyosan elmaradt a nagy mozgásokban, a finom mozgásokban, beszédben, értelmi fejlődésben, szociális funkciókban.

III.r. felperes több rendbeli súlyos akadályozottsága miatt jelenleg meglévő súlyos maradványtünetei alapján önálló életvitelre nem lesz képes. Önálló mozgásra, ülésre, járásra nagy valószínűséggel szintén nem lesz képes. Beszédében valószínűleg fejlődés következik be, de az kérdéses, hogy megtanul-e beszélni.

Értelmi fejlődése előbbre haladhat, de tanulásban súlyosan akadályoztatva lesz. Szociális funkciókban is fejlődés tapasztalható majd, de az kérdéses, hogy mikor lesz szobatiszta.

A felperesek a ... rTMS kezelés igénybevételéhez szakorvosi javaslatot kaptak, a más intézményekben történt kontrollvizsgálat során az rTMS kezelésnek ellenjavallata, illetőleg hatásának vitatására orvosi dokumentáció nincs.

I-II.r. felperes kiegyensúlyozott párkapcsolatban éltek, barátokkal ismerősökkel a korukbeli fiataloknak megfelelő szabadidős programokkal, kirándulásokkal, nyaralásokkal teli életük volt.

A III.r. felperes megszületését követően azonban mindennapi életük, korábbi életvitelük megváltozott, baráti társaságuk megszűnt. A III.r. felperessel való foglalkozás tölti ki a mindennapjukat. A II.r. felperes a gyermek egészségkárosodását traumatikus élményként élte meg, életük a gyermek körül zajlik a nap 24 órájában. Az I.r. felperes komoly traumaként élte meg a gyermekének egészségkárosodását, úgy érzi, mintha másik életbe csöppent volna és nem a saját életét élné. A II.r. felperes nem volt képes feldolgozni a gyermeke egészségkárosodásának tényét, nehezen viseli a külvilág előtt, hogy beteg gyermeke van. Az I.r. felperesnek sem sikerült feldolgoznia azt, hogy gyermeke egészségkárosodással született.

Az I.r. felperes a szülés során fizikai sérüléseket is szenvedett, harmadfokú gátrepedés és egy 3 cm-es végbélsérülés következett be nála, melyet műtéttel láttak el. Ezt követően hosszas sebkezelés történt, I.r. felperes hosszú időn keresztül antibiotikumot szedett.

A szülés során keletkezett sérülések következtében I.r. felperesnél vizelet és széklettartási problémák jelentkeztek, ezek az orvosszakértői vélemény elkészítésének időpontjában is fennálltak.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletében - a fellebbezés szempontjából releváns rendelkezései szerint - kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon

belül fizessen meg az I.r. felperesnek 15.000.000 forint, a II.r. felperesnek 13.000.000 forint, míg a III.r. alperesnek 25.000.000 forint nem vagyoni kártérítést.

Egyben kötelezte az alperest 3.810.000 forint és ennek 2016.május 5.napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai, valamint 2019.január 1.napjától minden hónap 5.napjáig járóan havi 333.749 forint költségpótló járadék és 1.500.000 forint + ÁFA perköltség megfizetésére.

Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a perbeli jogvita elbírálására az 1959.évi IV.tv. (rPtk.) rendelkezései az irányadók a Ptké.8.§. /1/ bekezdése és 50.§./1/ bekezdése alapján, és az 1997. évi XCIV.tv. (Eü.tv.) 77.§./3/ bekezdésében foglaltakat is figyelembe kell venni.

rTMS kezelés

Az elsőfokú bíróság az rTMS kezelés jogalapja és összecszerűsége körében a felperesek keresetének teljes egészében helyt adott. Az évi 4 kezelés jogalapját és összecszerűségét a beszerzett szakértői szakvélemények alapján elfogadta. Megállapította, hogy a felperesek a kezelés igénybevételéhez szakorvosi javaslatot kaptak, a más intézményekben történt kontrollvizsgálat során az rTMS kezelésnek ellenjavallata, illetőleg hatásának vitatására orvosi dokumentáció nincs.

Ezért a felperesek által számlával igazolt összesen 3.810.000 forint (2013.év elejétől 2018. december 31.napjáig) kezelési költség megfizetésére kötelezte az alperest.

2019.január 1.napjától az rTMS kezelés havi költségpótló járadékát 67.400 forintban határozta meg, a 2018.évi összesen 808.800 forint (4 kezelés) kiadást figyelembe véve.

Nemvagyoni kártérítés

Az elsőfokú bíróság a felperesek által érvényesített nemvagyoni kártérítési igényt az rPtk.355.§-a értelmében teljes egészében alaposnak ítélte az ítélethozatalkori ár- értékviszonyokat figyelembe véve. A nemvagyoni kárpótlás összegének meghatározásakor értékelte a bíróság az egyes felpereseket ért eltérő hátrányokat, amelyek a család egyes tagjainak személyhez fűződő jogainak, az egészséges élethez, az egészséges családban éléshez való jog megsértése következtében keletkezett. E körben az I.r. felperes vonatkozásában nemcsak a III.r. felperes - a gyermek - egészségi állapotán keresztül bekövetkezett negatív hátrányokat vette figyelembe, de az I.r. felperest magát személyében, egészségi állapotában ért hátrányokat is. Így I.r. felperesnél a szülés során bekövetkezett fizikai sérüléseket, hogy harmadfokú gátrepedést, és egy 3 cm-es végbélsérülést szenvedett el, amelyet műtétrel láttak el. A jelenlegi állapotát, mely szerint a vizelet és székeltartási problémái fennállnak.

III.r. felperes esetében a beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemények alapján kétséget kizáróan megállapította, hogy többrendbeli súlyos akadályozottsága miatt jelenleg is meglévő súlyos maradványtünetei alapján önálló életvitelre soha nem lesz képes. Önálló mozgásra, ülésre, járásra nagy valószínűséggel nem lesz képes, beszédében valamilyen fokú fejlődés bekövetkezhet, de az is kérdéses, hogy megtanul-e beszélni. Értelmi fejlődése előrehaladott lett, de tanulásában súlyosan akadályoztatva lesz. Szociális funkcióiban is tapasztalható lesz fejlődés, de az kétséges, hogy lesz-e szobatiszta. Önállóan étkezni, mosdani, öltözni, kezet, fogat mosni nagy valószínűséggel soha nem lesz képes.

A III.r. felperes állapota olyan súlyos agyi károsodás következménye, ami halmozott fogyatékossgot és számos funkciózavart okozott. Ezért a III.r. felperes egész életére kihatóan a

teljes emberi élet megvalósításától véglegesen elesett, a személyiség tartalmát adó önmegvalósítás lehetősége kizárt. A III.r. felperes gondozása érdekében a szülők élete megváltozott, és egész hátralévő életüket alapvetően meghatározza a III.r. felperes ellátása.

A bíróság a reparációs célra tekintettel az elbírálás idején irányadó ár- értékviszonyok alapján határozta meg a felpereseket megillető nemvagyoni kártérítés összegét. Erre tekintettel a nemvagyoni kártérítés összegének meghatározásakor mellőzte az alperesnek a késedelmi kamat fizetésre való kötelezését.

A törvényszék álláspontja szerint a felperesek által kért nemvagyoni kártérítés összege az Alkotmánybíróság által meghatározott józanság és mértéktartás követelményének megfelel, kérelmük nem kirívóan magas, nem indokolatlan, figyelembe véve a felpereseket ért konkrét hátrányokat.

A pervesztes alperest az rPp.78.§. /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperesek részére a 32/2003. /VIII.22./IM rendelet 3.§-ának /6/ bekezdése értelmében a mérlegeléssel megállapított ügyvédi munkadíj megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek és az alperes fellebbezést nyújtottak be.

A felperesek elsődleges fellebbezési kérelmükben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, az I-II-III.r. felperesek tekintetében megállapított nemvagyoni kártérítés után az rPtk.301.§./1/ bekezdése szerinti késedelmi kamat megítélését 2013.január 11.napjától kezdődően, míg másodlagosan a kamatfizetési kötelezettség időpontját az ítélelhozatal időpontjától 2019.január 22.napjától kérték megállapítani.

Az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség felemelését is kérték 1.990.696 forint + ÁFÁ-ra. Igényt tartottak a másodfokú perköltség megfizetésére.

Fellebbezésük indokolásául előadták, sérti az rPp.206.§./1/ és /3/ bekezdését, valamint az rPtk.355.§./1/-/4/ bekezdésében foglalt teljes kártérítés elvét, hogy az elsőfokú bíróság az alperes kamatfizetésére való kötelezését mellőzte. Kiemelték, kamatok hiányában nem alkalmas a megállapított nemvagyoni kártérítés összege a felperesek által elszenvedett sérelmek reparálására. Az összecszerűség tekintetében hivatkoztak az e körben kialakult bírói gyakorlatra. Kérték a becsatolt ítéletekben foglaltak figyelembe vételét.

Másodlagos fellebbezésükben kifejtették, hogy a kialakult bírói gyakorlat szerint a bíróságnak joga van a nemvagyoni kártérítés összecszerűségét nem a károkozás, hanem az elbírálás időpontja szerinti összecszerű gyakorlat alapján elbírálnia. Ilyen esetben azonban az ítélet meghozatalát követő időszakra az elsőfokú bíróságnak a kamat fizetéséről rendelkeznie kellett volna, mivel az anyagi jogi korrekcióra a kamatkötelezés szolgál.

A perköltség tekintetében kiemelték, hogy teljes egészében pernyertesek lettek, ezért a bíróságnak a 32/2003/VIII.22./IM.rendelet 3.§./1/ és /2/ bekezdésében foglaltak alapján az elsőfokú perköltség összegét összesen 1.990.690 forintban + ÁFÁ-ban kellett volna meghatároznia. Az elsőfokú bíróság ettől alacsonyabb mértékben kötelezte az alperest a perköltség megfizetésére, de ennek indokát nem adta, ez jogszabálysértő.

A Pf.4.számú fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú bíróság ítéletének a felperesek által nem fellebbezett részében történő helybenhagyását kérték.

Az rTMS kezelés tekintetében rögzítették, hogy a kiskorú III.r. felperes állapotjavulásának a tényét nem csak a kezelések elvégzésében pénzügyileg érdekelt szolgáltató írta le, hanem maga az alperesi intézmény is, a hivatkozott ambuláns lapokon.

Kiemelték, hogy dr.**szakértő 1** szakértő a szakvélemény végkonklúziójaként a kezelések jogosságát elfogadva figyelembe vette azt, „tény, hogy ehhez szakorvosi javaslatot kaptak, ami alátámasztotta az eljárás irányába bizalmukat”. Ugyanakkor rögzítésre került, hogy a III.r. felperest más intézményben kezelő orvosok kontroll vizsgálataik kapcsán nem vitatták az rTMS hatásosságát (szakvélemény 2.oldal 1.bekezdés).

A kiskorú III.r. felperes állapotának szinten tartását szolgálták a kezelések, és az állapot romlásának megelőzéséhez szükséges ezeket biztosítani kártérítés útján.

Hangsúlyozták - és ezt a 39.számú irathoz F/5.alatt csatolt igazolással igazolták - hogy a ...i terápiát a felperesek nem tudták igénybe venni, mivel a kiskorú III.r. felperes testvérét nem tudták elhelyezni. Ugyanakkor ez a terápia is fizetőssé vált. Ezt is figyelembe véve indokolt a 4 intenzív terápia igénybevétele.

Az alperes elsődleges fellebbezésében az rTMS kezelésekre vonatkozó teljes igény tekintetében kérte az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kártérítés mellőzését. Vitatta a jogalapot és az összecszerűséget is.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla évi egy darab rTMS kezeléssel kapcsolatos költséget ítéljen meg a III.r. felperes részére. A 2019.január 1.napjától járó havi 67.400 forint járadék mellőzését, illetve leszállítását is kérte.

Fellebbezésének indokolásául előadta, hogy a 34.számú alapszakvélemény szerint nem indokolt a ... neurorehabilitációs kezelés, mivel a III.r. felperes mozgásállapotában javulást nem idézett elő.

A kiegészítő szakvélemény az alapszakértői vélemény megállapításával szemben a kezelést szükségesnek tartotta. Álláspontjuk szerint a szakértő azért helyezkedett erre az álláspontra, mivel „nem gondolja, hogy a felperesek ad hoc módon vettek részt a ... neurológiai kezelésen”. Ezzel igazolva látta a szakmai létjogosultságot. Ez azonban szakmailag megalapozatlan.

Ugyanakkor az rTMS kezelés tekintetében a 75.számú orvosszakértői vélemény is rögzítette, hogy ezen kezelés hatásosságával kapcsolatos szakmai aggályok jogosak, mivel nincs pontos hatáskutatásuk. A szakértő évi 1 alkalmat látott indokoltnak, amennyiben a kezelés során látnak pozitív változást.

A kezelések következtében a pozitív változás kizárólag a kártérítés megítélésében érdekelt peres fél szülői, illetve a kezelést térítési díj ellenében végző szerv nyilatkozatán, feljegyzésén alapul.

Dr.**szakértő 1.** szakértő a 86.számú jegyzőkönyvben úgy nyilatkozott, hogy az első 3 éves életkorban a kezelések általánosan eredményezhetnek javulást, azonban a III.r. felperes esetében ez nem várható.

Ugyanakkor az I.r. felperes előadása szerint a III.r. felperes állapota sajnálatosan romlott.

Az rTMS kezelések száma körében **dr.szakértő 1.** szakértő rögzítette, hogy évente 1 kezelést tart indokoltnak és elfogadhatónak. A javulás esetére felvetett további 1 kezelés nem lehet indokolt az I.r. felperes által előadottakra figyelemmel.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp.253.§. /3/ bekezdése alapján a fellebbezések és az ellenkérelmek korlátai között bírálta el és az alábbiak szerint részben alaposnak ítélte.

Az ítélet tábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az elsőfokú eljárás adatai alapján megalapozott tényállást állapított meg, az ebből levont jogi következtetése és érdemi döntése - az alábbi eltéréssel - megalapozott.

A kamatfizetés kezdő időpontja

Az rPtk.355.§-ában foglalt rendelkezések és ehhez kapcsolódóan az rPtk.360.§-ának /1/ és /2/ bekezdésében írt szabályok azt szolgálják, hogy a károsult olyan helyzetbe kerüljön, amilyenben akkor lett volna, ha a károkozás nem következik be. Az rPtk.360.§./1/ bekezdése értelmében a kártérítés nyomban esedékes. A /2/ bekezdés úgy rendelkezik, hogy a kárért felelős személy helyzetére a szerződés teljesítésében késedelmes kötelezettre irányadó szabályokat kell alkalmazni. Ezeken a rendelkezéseken alapul a károkozó késedelmi kamatfizetési kötelezettsége a kártérítés összege után, ugyanakkor a késedelmi kamat megítélése nem hozza feltétlenül a károsultat abba a helyzetbe, amelyben a károsodás bekövetkezte előtt volt. Az egyértelmű bírói gyakorlat értelmében a kártérítési kötelezettség késedelmes teljesítése a kártérítés mértéke szempontjából azzal a következménnyel járhat, hogy a bíróság a károkozás idején érvényes értékviszonyok helyett későbbi, az elbírálás idején érvényesülő - az időközben bekövetkezett ár- és értékviszonyok változását kifejező - értékviszonyok alapul vételével határozza meg a nemvagyoni kártérítési összegét.

A perbeli esetben az elsőfokú bíróság ítéletében az elbírálás idején fennállt ár- és értékviszonyok alapul vételével állapította meg az I-II-III.r. felperesre jutó nemvagyoni kártérítés összegét, mivel az rPtk.360.§./1/ bekezdése nem zárja ki a kártérítés mértékének megállapításáig terjedő időben az értékviszonyokban bekövetkezett változások figyelembe vételét. Ugyanakkor eltérő jogi álláspontja miatt ítélethozataltól kezdődően nem kötelezte az alperest a késedelmi kamat megfizetésére.

Az ítélet tábla az rPtk.355.§-ában szabályozott reparáció elvét figyelembe véve szükségesnek ítélte az ítélethozataltól - 2019.január 22. - az rPtk.301.§./1/ bekezdésében rögzített, a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamat megállapítását.

A felpereseknek a 2013.január 11.napjától járó kamatfizetésre vonatkozó fellebbezése részletesen kifejtett indokok alapján nem alapos, mivel az elsőfokú bíróság az ítélethozatalkori ár- és értékviszonyok alapján állapította meg az őket megillető nemvagyoni kártérítés összegét.

Az rTMS kezelés szükségessége, a kezelések száma:

Az ítélet tábla kiemeli, hogy ebben a szakkérdésben egy szakértői szakvélemény állt az elsőfokú bíróság rendelkezésére, figyelemmel arra, hogy a 34.számú alapszakvéleményben, illetve **dr.szakértő 2** gyermek neurológus szakértő a kiegészítő szakvéleményében és a tárgyaláson történt meghallgatása során is úgy nyilatkozott, hogy gyermek rehabilitációban jártas szakember bevonása indokolt. Ebben a szakkérdésben pedig kizárólag **dr.szakértő 1.** 75.számú szakvéleményében, illetve a 86.számú jegyzőkönyvben történt meghallgatása során előadottak vehetők figyelembe.

A szakértő a 75.számú szakvéleménye összefoglaló részében rögzítette, nem várható el egy laikus szülőtől, hogy egy-egy kezelés szakirodalmi alátámasztottságával tisztában legyen, különösen, ha az adott eljárást számára autentikusnak tekintett szakember irányítja és azt más szakemberek is ajánlják. A szülők jóhiszeműségét és hitét az rTMS kezelésben ezért nem lehet jelen esetben megkérdőjelezni, számukra ezt hibaként felróni. Ezért a kezelések jogosságát elfogadni javasolta.

A szakértő a 86.számú jegyzőkönyvben meghallgatása során egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy évi 1 kezelést mindenképpen szükségesnek tart, kettőt akkor, ha javulás várható.

Kijelentette, hogy az egészséges, a kevésbé sérült, vagy a súlyosan sérült gyermekek fejlődése is leír egy görbét. Jelen esetben a súlyosan sérült gyermek esetében ez a görbe szinte lineáris az életkortól is függően, az első 3 évben nagyobb emelkedést mutat. De 6 éves korban ez lényegében egy vízszintes vonal, és itt már a szinten tartásról van szó. Tehát fiatalabb korban a kezelések jobb eséllyel hoznak javulást, mint később. (86.számú jegyzőkönyv 3. oldal utolsó előtti bekezdés)

A fenti igazságügyi szakértői szakvélemény alapján az ítéltábla a kiskorú III.r. felperes javára megállapított és a gyermek 6 éves koráig szóló összesen 3.810.000 forint rTMS kezelés költségét megalapozottnak ítélte. Ezt követően - szintén a szakvéleményben foglalt álláspontot figyelembe véve - évi 1 rTMS költséget fogadott el. Ennek összegét - átlagot számolva - évi 202.200 forintban állapította meg, ami havi 16.850 forint járadékot jelent.

Ezért a 2019.január 1.napjától járó havi 330.749 forint költségpótló járadék összegét havi 283.200 forintra leszállította (193.504 forint ápolás, gondozás, 16.850 forint rTMS kezelés, 27.853 forint kíséret költsége, 44.992 forint háztartási kisegítés).

Az elsőfokú perköltség felemelése

Az ítéltábla a felpereseknek az elsőfokú perköltség felemelése iránti fellebbezését alaptalannak ítélte.

A pertárgy értéke magas, meghaladja az 59.000.000 forintot. A bírói gyakorlat értelmében azonban a kimagaslóan magas pertárgyérték esetében a perköltség összegének meghatározásánál nem kizárólag a magas pertárgyérték jön figyelembe, hanem tekintettel kell lenni a per bonyolultságára, a pertartamra és a jogi képviselő által végzett képviselői tevékenységre is.

A felperesek helyesen hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában nem részletezte az általa végzett mérlegelés szempontjait. Ez azonban a jelen másodfokú eljárásban pótolható.

Az ítéltábla a perköltség összegénél figyelemmel volt arra a tényre, hogy a peres felek a jogalap kérdésében bírói egyezséget kötöttek, tehát a jogalap tekintetében az elsőfokú bíróságnak bizonyítási eljárást nem kellett lefolytatnia. Tény, hogy az alperes a felperesek által előterjesztett jelentős kártérítési tételek túlnyomó többségét nem vitatta, azokat elismerte. Ezért a bizonyítási eljárás lényegesen egyszerűbb volt. Ugyanakkor az elsőfokú bíróság a 32/2003/VIII.22./IM.rendelet 3.§./2/ bekezdés b/pontjában meghatározott 3 %-os mértéket 2 %-ra mérsékelte. Az így megállapított összesen bruttó 1.905.000 forint (1.500.000 forint + ÁFA) megfelel a felperesek képviselője által végzett nem vitásan magas színvonalú ügyvédi tevékenységnek is.

Az ítélőtábla az rPp.81.§./1/ bekezdése értelmében - a pernyertesség, illetve pervesztesség arányának megfelelően - kötelezte az alperest a felperesek felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére figyelemmel arra, hogy a 3.810.000 forint rTMS költsége tekintetében a felperesek pernyertesek lettek. Ezért javukra bruttó - ügyvédi munkadíjból és útiköltségből álló - 150.000 forint perköltséget ítél meg.

A peres eljárásban a felperesek teljes személyes költségmentességben részesültek, míg az alperes személyes illetékmentes. Ezért a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986/VI.26./IM.rendelet 13.§./1/ bekezdése és 14.§-a, illetve az Itv.4.§./1/ bekezdése értelmében az állam viseli.

Győr, 2019.szeptember 19.

Dr.Havasiné dr.Orbán Mária sk.
a tanács elnöke

Dr.Vass Mária sk.
előadó bíró

Dr.Szalay Róbert sk.
bíró